

PRZESKUŚĆ (1) *vb pf*

inf przeskuść.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Potargać, wyszczypać; przen: uszczypliwie zganić, skrytykować [co]: Pervellere ius civile, Przeskuść mieyćkie prawo/ to yeft zlie o nim mówić. *Mqcz* 479a.

Formacje współrdzenne cf SKUŚĆ.

ALKa